

The Path of the Mystic #11 vraag 1 en 3
Het ego is de grootste slavernij.
9 mei 1986 PM in Punta Del Este, Uruguay.

Vraag 1

Geliefde Osho,

Als ik naar iemand kijk zie ik kwaliteiten als vriendelijkheid, intelligentie, oprechtheid, onschuld, argeloosheid, kracht, bescheidenheid, die tot het wezen schijnen te behoren, en dat ongeacht wat zij doen deze kwaliteiten blijven. Als ik deze dingen met mensen wil delen lijken zij altijd verbaasd en realiseren zich niet dat deze kwaliteiten hen toebehoren. Ze lijken altijd te denken dat dit weten het ego zal versterken. Ik heb altijd gedacht dat het weten van deze essentiële kwaliteiten het ego oplost.

Het is een complexe situatie. Je hebt allebei gelijk. Het werkelijk kennen van deze kwaliteiten als een ervaring zal het ego niet versterken; het ego zal opgelost worden. Maar te weten van deze kwaliteiten zonder ze te ervaren – omdat iemand je suggereerde dat jij deze kwaliteiten hebt... en wie wil deze kwaliteiten niet hebben? – accepteer je en grijp je ze onmiddellijk. Het zal je ego versterken. Dus zij hebben ook gelijk: “Als we beginnen te denken dat we deze kwaliteiten hebben zal het onze ego’s versterken.”

Je hebt absoluut gelijk, maar je gebruikt het woord “weten” op verschillende manieren. Je gebruikt het als een ervaring, als een existentiële realisatie; zij gebruiken het als kennis. Als kennis is dit het aller-gevaarlijkst om deze kwaliteiten te aanvaarden want dan zul je ze nooit zelf ontdekken. Je zult er nooit naar zoeken. Je zult een hypocriet worden.

Dus wanneer ook je deze kwaliteiten in een mens ziet, geef hem geen informatie hierover maar help hem om leergierig en benieuwd te zijn naar deze kwaliteiten. Help hem om naar deze kwaliteiten in zichzelf te zoeken: misschien zal hij ze hebben. Maar onthoudt het ‘misschien’. Geef hem geen zekerheid – iedereen wenst zekerheid, een soort makkelijke garantie – geef hem enkel een verlangen om te onderzoeken. Maak hem gewoon dorstig genoeg en alert dat de bron met water die jouw dorst kan lessen binnenin je is; zoek daar gewoon.

Leer hen te mediteren zodat ze deze kwaliteiten op een dag kunnen ontdekken. Als ze weten dat ze die hebben, dan is er geen gevaar dat hun ego versterkt wordt; anders heeft het ego zulke subtiele manieren om zich te versterken. Het is altijd overal op zoek naar enig voedsel om zich mee te voeden.

Het is van onmetelijk belang voor jullie allemaal, want langzaamaan zul je opmerkzaam worden, je verantwoordelijkheid groeit. Je moet hen niet zeggen, “Je hebt deze kwaliteiten.”

Op zijn hoogst kun je hen zeggen, “Misschien heb je ze maar jij moet kijken, je moet zoeken, je moet het onderzoeken. En wie weet? – ik kan het mis hebben.” Versterk op geen enkele wijze wetend of onwetend hun ego want ego is de grootste slavernij, de enige hel die ik ken.

Vraag 3

Geliefde Osho,

Er gebeurt zoveel bij het rustig in uw tegenwoordigheid zitten. Soms vlieg ik weg; andere keren voel ik me als een rots. Soms is mijn mind zo kalm, en andere keren gaat het tekeer als een bezetene. Soms loopt mijn hart over van tranen, en andere keren is het angstig. Mijn lichaam voelt uitermate ontspannen, of doet overal pijn. De hele wereld gebeurt aan mij, gewoon door hier te zitten. Het voelt als in de spiegel kijken zonder enige verwarring. Kunt U er iets over zeggen?

Wat er ook gebeurt is absoluut juist. Je moet het gewoon gadeslaan; verstoor het niet. Hinder het op geen enkele manier. Oordeel niet dat het soms goed is: als je ontspannen voelt is het goed en als je overal pijn hebt is het niet goed.

Nee, oordeel niet, want ze zijn allebei complementair. Dat pijn doen kan eenvoudig zijn omdat het lichaam zijn spanningen loslaat zodat het zich kan ontspannen. En als het ontspannen is, wordt het in

staat om zelf intensere spanningen los te laten. Dus dan zal er opnieuw een stadium zijn waarin het lichaam overal pijn doet, alsof je het lijden van de hele wereld voelt.

Oordeel niet. Wat er gebeurt is de perfecte manier waarop het moet zijn. Jij slaat het eenvoudig stil gade alsof het iemand anders overkomt. Jij bent enkel een toeschouwer, heel ver weg. Langzaamaan zullen dingen veranderen. En op dit moment, wat jou als tegengesteld schijnt -- soms is de mind stil en soms ronddolend – is complementair. Als je enkel maar afzijdig kunt blijven en het gadeslaat, zal dit alles verdwijnen en een totaal nieuw soort kalmte zal verschijnen wat geen tegenpool heeft. En als er je ooit iets verschijnt wat geen tegenpool heeft, dan ben je dichterbij transcendentie gekomen. Dit is het teken, het symbool: als je geen enkele tegenpool tegenkomt betekent het dat je dichterbij huis bent.

Na de verlichting zijn er geen tegenpolen; het is een eenvoudige ervaring die geen tegengestelden heeft. Dat moet als een teken gezien worden. Maar daarvoor, wat er gebeurt is absoluut goed. Het is een catharsis, en elke catharsis wordt onmiddellijk beloond.

Als het lichaam moe voelt, gespannen, en daarna voelt het zich absoluut ontspannen, dan was vermoeidheid er niet tegengesteld aan; het creëerde de grond. En van jouw kant hoeft er niets gedaan te worden. Je houdt je gewoon afzijdig, je kijkt ernaar.

Mijn tegenwoordigheid is ongetwijfeld niets dan een spiegel.

Je blijft gewoon doorgaan in de spiegel te kijken en wat er ook gebeurt, onthoudt dat het plaats vindt in de reflectie van de spiegel, niet in jouw werkelijkheid. Jouw werkelijkheid is altijd hetzelfde. Niets heeft daaraan ooit iets kunnen veranderen en alles wat er met jou is gebeurd of is aan het gebeuren is slechts een soort droom. Laat de droom doorgaan, maar wordt er geen deel van.